

Germà Negre: «Amb aquest EP tornem a l'essència del grup»

Parlem amb el grup banyolí sobre el seu quart treball, l'EP 'Picants, obscenes, amor i penes'

Germà Negre | Xavi Olmos

Germà Negre acaba de publicar el quart treball, l'EP *Picants, obscenes, amor i penes* (Halley Records, 2021), amb què retorna a la seva més pura essència lligada a la música d'arrel. Amb tot just quatre cançons, la banda banyolina recorre des de la patxanga holandesa fins a la jota, passant pel blues i els ritmes caribenys. Tot plegat, acompanyada dels nous membres de la formació, Marc Vall (percussió) i David Maurici (guitarra), i la col·laboració d'**El Pony Pisador** i la **Cobla Bisbal Jove**.

Com us trobeu davant l'estrena d'aquest EP?

Adrià Dilmé: És una època molt incerta. No teníem ni planejat fer-lo, però amb la pandèmia, l'any passat vam haver de reestructurar-ho tot i canviar els plans. L'EP anterior -*Kumbaià* (Halley Records, 2020)- el vam treure just quan va començar la pandèmia i, com va quedar obsolet, *Picants, obscenes, amor i penes* ens ha servit per treure'ns l'espina. Venia molt de gust fer-lo. Tot i això, les sensacions són molt bones amb les noves incorporacions que hem anat fent: tant amb en Marc Vall a la percussió, com amb David Maurici a la guitarra. Estem en un moment de bastant plenitud, a dalt i a baix dels escenaris. Comencem a veure força clar quina és la línia de **Germà Negre** i hi som bastant conseqüents. També és important saber-te conèixer per poder redefinir una mica cap a on va el projecte.

És el quart treball, en què es diferencia dels altres?

Adrià Estarriola: És molt diferent! La producció l'han fet a mitges Marcel Caselles -que ha produït l'arranjament dels vents i part de "Fàstic d'amor"-, i Pau Binyoles, que també ens ha ajudat amb la mescla.

Com va ser el procés de creació?

A.D: Aquesta vegada el procés creatiu l'hem encarat d'una manera molt més personal: vam llogar un estudi durant tres dies, ens vam tancar allà i vam anar fent. Gravàvem de nit i tot! A més, el treball previ el portàvem més ben pensat i estructurat: hem notat aquesta petita experiència que hem pogut agafar amb el temps. Tanmateix, a nivell estilístic i de concepte del disc, ha sigut una mica tornar a l'essència del grup. En les cançons de l'EP anterior hi havia un pes molt important de creació pròpia, i aquí tornem a les adaptacions, a buscar en aquest calaix de la cultura popular, de l'arrel tradicional, de la cançó de tradició.

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=fypGEiZHvRk>

Tots vosaltres veníeu d'estils i gèneres musicals ben diferents. Es reflecteix aquesta pluralitat d'estils a l'EP?

A.D: En aquest, sí. De fet, en general, **Germà Negre** és bastant eclèctic quant a gèneres musicals, però en aquest cada peça té un caràcter diferent. Tots escoltem músiques diferents, però al final fa molts anys que estem junts i ja ens coneixem. No escoltem el mateix, no ens hem contaminat, però sí que ens entenem bé.

Com definiríeu l'EP?

A.D: *Picants, obscenes, amor i penes* (RIU). És que és un títol molt descriptiu, de fet, intenta descriure el que la gent es troba dins.

Cadascuna de les paraules del títol fan referència a un concepte de cadascuna de les quatre cançons del disc?

A.D: Bé, en general totes les peces són *picants, obscenes, amor i penes*. Falta l'escatologia aquí en el títol, però la representarem en l'edició física del disc, perquè estarà feta amb merda de burro català. Així de clar!

Ens ho expliqueu això de la merda de burro?

A.D: A nosaltres ens faltava representar l'escatologia en el títol perquè ja és molt present en el contingut de les cançons i, curiosament, a Banyoles tenim els Sastres Paperers en el Molí paperer - projecte que fa uns anys ha intentat recuperar l'ofici del paper-. Un bon amic, que es diu Jordi Torrent, i tota la colla que estan allà fa relativament poc van treure un paper fet amb merda de burro i nosaltres vam dir: "ja està, ja ho tenim". I després l'Anna Bosch ha fet també un disseny fantàstic per acabar-ho d'empaquetar tot, així que tindrem un disc físic amb un paper de merda (RIU).

Germà Negre Foto: Xavi Olmos

Creieu que és el disc que millor us representa? I de les cançons, amb quina us sentiu més identificats?

A.D: A mi em representa el "Bon cagar".

A.E: A mi, per nostàlgia i 'rollo esplaier', "La muntanya".

A.D: Sí, és cert que és força representatiu, aquest EP. És curt, però crec que es pot entendre molt bé què és el que volem fer com a projecte; tot i que amb un llarga durada, treballat amb més temps, segurament s'entendria millor. Però sí que és un dels treballs amb què em sento més realitzat i satisfet.

A.E: I també en el sentit que les aportacions de cadascú en el procés creatiu han sortit molt naturals.

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=kauacbpvHiE>

Com se us va ocórrer la idea de fer "Fàstic d'amor" com a adaptació de la cançó "Nachts na tweeën", del grup de música popular holandesa De Havenzangers?

A.E: Això és una mica culpa meva! A mi m'agrada molt gratar a Spotify i a YouTube diferents gèneres musicals, i vaig anar a parar a un recopilatori de música patxangera holandesa. N'hi havia diverses per triar i ens vam quedar amb aquesta -la veritat és que ens va enamorar-. Saps quan et comences a moure i a ballar de manera estranya fent el burro? Doncs ens va passar una cosa així (RIU). A més, la versió original és insuperable, i si mires el vídeo de seguida t'adones que és "La Barbacoa" en versió Holandesa. El tema parla que van a fer birres, de la festa, que són les dues de la matinada i encara continua la festa... tota la temàtica aquesta. I nosaltres li vam donar una mica de contingut romàntic.

A què es deu aquest retorn al terreny de l'adaptació i la versió?

A.E: En realitat, crec que no ho encarem des de la versió, en el sentit que la música que volem fer des del principi agafa referents de la música tradicional o les cançons populars -i per cançons populars podríem entendre, fins i tot, "Bola de drac". Perquè una tradició continuï viva, ha d'evolucionar. I poder agafar, per exemple, "La jota" o "El bon cagar", reversionar-les i portar-les una altra vegada a un terreny més actual, creiem que també ajuda a mantenir viva la tradició.

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=NCU6Og5FVic>

Al disc compteu també amb la col·laboració d'El Pony Pisador. Com ha estat?

A.D: Ha sigut molt guai! Malgrat que la pandèmia no ens ha permès fer-ho presencial, sí que ens trobarem i ho compartirem. Aquesta gent tenen una saviesa brutal i, de fet, es van afegir de pressa a fer un tall de la lletra -molt ben trobat, a més a més- donant-li contingut, seguint el fil... És un grup que té un saber fer amb la ironia i amb la sàtira brutal!

A.E: Jo crec que encaixem bastant bé perquè em fa la sensació que ells carden una mica el que els ve de gust, i en certa manera nosaltres també busquem una mica això. A més, són molt orgànics també a nivell sonor i reivindiquen molt les veus, la *cappella*... i ens hi vam sentir molt identificats des del primer moment que els vam sentir. De fet, havíem coincidit ja feia molt temps a un concert a Les Corts!

Teniu altres col·laboracions en ment?

A.D: Sí, hi ha una idea... però encara no podem desvelar gaire res, perquè encara és a les beceroles, però sí que en tenim ganes. El 2022 fem 10 anys i estem pensant com encararem aquesta celebració -perquè val la pena celebrar-ho- i tenim pensat fer alguna cosa on reunirem diversa gent. I no podem avançar res perquè ens cardaríem en un merder...! (RIU).

Germà Negre Foto: Xavi Olmos

L'EP irromp en un moment d'incertesa dins el món de la cultura. Què espereu que passi a partir d'ara?

A.D: Que peti el món i vingui una apocalipsi zombi, i que després puguem tornar a les places sense mascareta i sense distàncies. Al contrari, que sigui obligatori anar a 2?cm de la gent! (RIU)

A.E: Exacte, a llepar-nos! (RIU).

A.D: És millor no esperar gaire res i anar-t'ho trobant. És indispensable que no triguem gaire a tornar a la normalitat perquè això és un drama.

A.E: Jo, francament, espero que les noves generacions innovin en l'esperit punk. De vegades amb la música sembla que tot va bé: tots els músics durant la pandèmia fent Instagram *lives*, i ara ens trobem en una situació en què els aforaments fan fàstic. Si ja era un món precari, ara encara ho és més, i som els primers a acceptar-ho, però crec que falta una mica de mala hostia.

I per últim, què és l'Hostal Càntut i què vau fer allà durant la pandèmia?

A.D: Arran de la pandèmia teníem ganes de fer coses i com que es van anul·lar els bolos, vam buscar un hostal i vam organitzar uns sopars cantats per recuperar la tradició dels hostals i les tavernes. Ens vam aliar amb el projecte Càntut i vam crear el festival Hostal Càntut, que són 6 dies on es fa cançó de taverna. En aquest cas, participem **Germà Negre** un parell de dies, i altres bandes. L'any passat vam fer **Roba Estesa, Joan Garriga i Carles Belda**, i Sopar de Cantadors, que és més l'essència del que passarà. Aquest any ho tornem a engegar amb una nova programació els dies 7, 8, 9, 14, 15 i 16 de juliol i, a més, és molt xulo perquè no hi ha escenari i els músics estem en una taula igual que el públic, per tant, tot és més col·lectiu i proper, no hi ha aquella barrera de separació.